

ትንቢተ : ዕንባቆም ::

(ክለላ.1.20020507)

ትንቢተ : ዕንባቆም ፡ ምዕራፍ : 1 ::

ምዕራፍ : 1 ::

1 ፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆም ፡ ያየው ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ አቤቱ ፡ እኔ ፡ ስጮኸ ፡ የማትሰማው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ ስለ ፡ ግፍ ፡ ወዳንተ ፡ እጮኸለኸ ፡ አንተም ፡ አታድንም ።

3 ፤ በደልንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አላየኸኝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትመለከታለኸ ፡ ጥፋትና ፡ ግፍ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይነሣሉ ።

4 ፤ ስለዚህ ፡ ሕግ ፡ ላልቷል ፡ ፍርድም ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ አይወጣም ፤ ኅጢአተኛ ፡ ጸድቅን ፡ ይከሳልና ፤ ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ጠማማ ፡ ኾኖ ፡ ይወጣል ።

5 ፤ እናንተ ፡ የምትንቁ ፡ ሆይ ፡ አንድ ፡ ቢተርክላችኹ ፡ ስንኳ ፡ የማታምኑትን ፡ ሥራ ፡ በዘመናችኹ ፡ እሠራለኸና ፡ እዩ ፡ ተመልከቱ ፡ ተደነቁ ።

6 ፤ እንሆ ፡ የእነርሱ ፡ ያልኾነውን ፡ መኖሪያ ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ስፋት ፡ ላይ ፡ የሚኬዱትን ፡ መራሮችንና ፡ ፈጣኞችን ፡ ሕዝብ ፡ ከለዳውያንን ፡ አስነሣለኸ ።

7 ፤ እነርሱ ፡ የሚያስፈሩና ፡ የሚያስደነግጡ ፡ ናቸው ፤ ፍርዳቸውና ፡ ክብራቸው ፡ ከራሳቸው ፡ ይወጣል ።

8 ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ከነብር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኞች ፡ ናቸው ፡ ከማታም ፡ ተኩላ ፡ ይልቅ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ይንሳፈሩሉ ፡ ከሩቅም ፡ ይመጣሉ ፡ ለመብልም ፡ እንደሚቸኩል ፡ ንስር ፡ ይበራሉ ።

9 ፤ ኹሉም ፡ ለግፍ ፡ ሥራ ፡ ይመጣሉ ፡ ፊታቸውንም ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያቀናሉ ፤ ምርኮኛዎችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ይሰበስባሉ ።

10 ፤ በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ያላግጣሉ ፡ መሳፍንትም ፡ ዋዛ ፡ ኾነውላቸዋል ፤ በምሽጉ ፡ ኹሉ ፡ ይሥቃሉ ፡ ዐፈሩንም ፡ ከምረው ፡ ይወስዱታል ።

11 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ዐልፎ ፡ ይኬዳል ፡ ይበድልማል ፤ ኅይሉንም ፡ አምላክ ፡ ያደርገዋል ።

12 ፤ አቤቱ ፡ የተቀደሰኸ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ ከዘለዓለም ፡ ዠምሮ ፡ አልነበርኸምን ፡ እኛ ፡ አንምትም ፤ አቤቱ ፡ ለፍርድ ፡ ሠርተኸዋል ፡ ለተግሣጽም ፡ አድርገኸዋል ።

13 ፤ ዐይኖችኸ ፡ ክፉ ፡ እንዳያዩ ፡ ንጹሐን ፡ ናቸው ፡ ጠማምኑትንም ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ፡ አትቸልም ፤ አታላዮችንስ ፡ ለምን ፡ ትመለከታለኸ ፡ ኅጢአተኛውስ ፡ ክርሱ ፡ ይልቅ ፡ ጸድቅ ፡ የኾነውን ፡ ሲውጠው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዝም ፡ ትላለኸ ፡

14 ፤ ሰዎችንም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ዓሣዎች ፡ አለቃም ፡ እንደሌላቸው ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ለምን ፡ ታደርጋቸዋለኸ ።

15 ፤ ኹሉን ፡ በመቃጠን ፡ ያወጣል ፡ በመረቡም ፡ ይይዛቸዋል ፡ በአሸክላውም ፡ ውስጥ ፡ ያከማቻቸዋል ፤ ስለዚህ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ እልል ፡ ይላል ።

16 ፤ ዕድል ፡ ፈንታው ፡ በእነርሱ ፡ ሰብታለችና ፡ መብሉም ፡ በዝቷልና ፡ ስለዚህ ፡ ለመረቡ ፡ ይሠዋል ፡ ለአሸክላውም ፡ ያጥናል ።

17 ፤ ስለዚህ ፡ መረቡን ፡ ይጥላልን ፡ አሕዛብንም ፡ ዘወትር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ አይራራምን ።

ትንቢተ : ዕንባቆም ፡ ምዕራፍ : 2 ::

ምዕራፍ : 2 ::

1 ፤ በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ እቆማለኹ ፡ በዐምባ ፡ ላይም ፡ እወጣለኹ ፤ የሚናገረኝንም ፡ ስለ ፡ ክርክራም ፡ የምመልሰውን ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ እመለከታለኹ ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡- አንባቢው ፡ ይፈጥን ፡ ዘንድ ፡ ራእዩን ፡ ጻፍ ፡ በጽላትም ፡ ላይ ፡ ግለጠው ።

3 ፤ ራእዩ ፡ ገና ፡ እስከተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነው ፡ ወደ ፡ ፍጻሜውም ፡ ይቸኩላል ፡ ርሱም ፡ አይዋሽም ፤ በዘገይም ፡ በርግጥ ፡ ይመጣልና ፡ ታገሠው ፤ ርሱ ፡ አይዘገይም ።

4 ፤ እንሆ ፡ ነፍሱ ፡ ከጋራታለች ፡ በውስጡም ፡ ቅን ፡ አይደለችም ፤ ጻድቅ ፡ ግን ፡ በእምነቱ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

5 ፤ ርሱ ፡ አታላይና ፡ ከኛ ፡ ሰው ፡ ነው ፤ በስፍራው ፡ ዐርፎ ፡ አይቀመጥም ፤ ሥሥቱን ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ያሰፋል ፡ ርሱም ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ አይጠግብም ፤ አሕዛብንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይሰበሰባል ፡ ወገኖቹንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ያከማቻል ።

6 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡- ለርሱ ፡ ያልኾነውን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ለሚሰበሰብ ፡ መያዣውንም ፡ ለራሱ ፡ የሚያበዛ ፡ ወዮለት! እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ እያሉ ፡ ምሳሌ ፡ አይመስሉበትምን ።

7 ፤ ተረትም ፡ አይተርቱበትምን ። የሚነክሱኝ ፡ ድንገት ፡ አይነሡብኝምን ። የሚያስጨንቁኝም ፡ ይነቃሉ ፤ ለእነርሱም ፡ ብዝበዛ ፡ ትኾናለኝ ።

8 ፤ የሰውን ፡ ደም ፡ ስላፈሰሰኝ ፡ በምድራቱና ፡ በከተማዬቱም ፡ በርሷም ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፡ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ አሕዛብን ፡ በዝብዘኻልና ፡ ከአሕዛብ ፡ የቀሩት ፡ ኹሉ ፡ ይበዘብዙኻል ።

9 ፤ ከክፉ ፡ እንዲድን ፡ ጎግጥውን ፡ በከፍታ ፡ ላይ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ ክፉ ፡ ትርፍን ፡ ለሚሰበሰብ ፡ ወዮለት!

10 ፤ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አጥፍተኻልና ፡ ለቤትኝ ፡ ዕፍረትን ፡ መክረኻል ፡ በነፍስኸም ፡ ላይ ፡ ጎጢአትን ፡ አድርገኻል ።

11 ፤ ድንጋይም ፡ ከግንብ ፡ ውስጥ ፡ ይጮኻል ፡ ዕንጨትም ፡ ከውቅር ፡ ውስጥ ፡ ይመልስለታል ።

12 ፤ ከተማን ፡ በደም ፡ ለሚሠራ ፡ ከተማንም ፡ በጎጢአት ፡ ለሚመሠርት ፡ ወዮለት!

13 ፤ እንሆ ፡ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ እንዲሠሩ ፡ ወገኖችም ፡ ስለ ፡ ከንቱነት ፡ እንዲደክሙ ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የኾነ ፡ አይደለምን ።

14 ፤ ውሃ ፡ ባሕርን ፡ እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ በማወቅ ፡ ትሞላለችና ።

15 ፤ ጎፍረት ፡ ሥጋውን ፡ ለማየት ፡ ባልንጀራውን ፡ ለሚያጠጣ ፡ ክፉንም ፡ ለሚጨምርበት ፡ ለሚያሰክረውም ፡ ወዮለት!

16 ፤ በክብር ፡ ፋንታ ፡ ዕፍረት ፡ ሞልቶብኻል ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ጠጥተኝ ፡ ተንገድገድ ፤ የእግዚአብሔር ፡ የቀኙ ፡ ጽዋ ፡ ይመለስብኻል ፡ ዕፍረትም ፡ በክብርኸ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

17 ፤ የሰውንም ፡ ደም ፡ ስላፈሰሰኝ ፡ በምድራቱና ፡ በከተማዬቱም ፡ በርሷም ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፡ በሊባኖስ ፡ ላይ ፡ የሠራኸው ፡ ግፍ ፡ ይከድንኻል ፤ የአራዊትም ፡ አደጋ ፡ ያስፈራራኻል ።

18 ፤ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ሠራው ፡ የቀረጸው ፡ ለምን ፡ ጥቅም ፡ ነው ። ዲዳንም ፡ ጣዖት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሠራው ፡ የታመነበቱ ፡ ሐሰትን ፡ የሚያስተምር ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ።

19 ፤ ዕንጨቱን ፡- ንቃ ፡ ዲዳውንም ፡ ድንጋይ ፡- ተነሣ ፡ ለሚለው ፡ ወዮለት! በእውኑ ፡ ይህ ፡ ያስተምራልን ። እንሆ ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ ተለብጧል ፡ ምንም ፡ እስትንፋስ ፡ የለበትም ።

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በተቀደሰ ፡ መቅደሱ ፡ አለ ፤ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ ዝም ፡ ትበል ።

_____ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ፡ ምዕራፍ ፡ 3 ። _____

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ የነቢዩ ፡ የዕንባቆም ፡ ጸሎት ፡ በመዝሙር ።

2 ፤ አቤቱ ፡ ዝናኸን ፡ ሰምቼ ፡ ፈራኸኩ ፤ አቤቱ ፡ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ሥራኸን ፡ ፈጽሞ ፤ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ትታወቅ ፤ በመዓት ፡ ጊዜ ፡ ምሕረትን ፡ ዐስብ ።

3 ፤ እግዚአብሔር : ከቴማን ፣ ቅዱሱም ፣ ከፋራን ፣ ተራራ ፣ ይመጣል ። ክብሩ ፣ ሰማያትን ፣ ከድኗል ፣ ምስጋናውም ፣ ምድርን ፣ ሞልቷል ።

4 ፤ ጸዳሉም ፣ እንደ ፣ ብርሃን ፣ ነው ፤ ጨረር ፣ ከእጁ ፣ ወጥቷል ፤ ጎይሉም ፣ በዚያ ፣ ተሰውሯል ።

5 ፤ ቸነፈር ፣ በፊቱ ፣ ይኼዳል ፣ የእሳትም ፣ ነበልባል ፣ ከእግሩ ፣ ይወጣል ።

6 ፤ ቆመ ፣ ምድርንም ፣ አወካት ፤ ተመለከተ ፣ አሕዛብንም ፣ አናወጠ ፤ የዘለዓለምም ፣ ተራራዎች ፣ ተቀጠቀጡ ፣ የዘለዓለምም ፣ ከራሲታዎች ፣ ቀለጡ ፤ መንገዱ ፣ ከዘለዓለም ፣ ነው ።

7 ፤ የኢትዮጵያ ፣ ድንኳኖች ፣ ሲጨነቁ ፣ አየኹ ፤ የምድያም ፣ አገር ፣ መጋረጃዎች ፣ ተንቀጠቀጡ ።

8 ፤ በእውኑ ፣ እግዚአብሔር ፣ በወንዞች ፣ ላይ ፣ ተቈጥቷልን ። ቀጣኝ ፣ በወንዞች ፣ ላይ ፣ መዓትኸም ፣ በባሕር ፣ ላይ ፣ ነውን ። በፈረሶችኸና ፣ በማዳንኸ ፣ ሠረገላዎች ፣ ላይ ፣ ተቀምጠኸልና ።

9 ፤ በቃልኸ ፣ እንደ ፣ ማልኸ ፣ መቅሠፍትኸን ፣ አወጣኸ ፤ ቀስትኸንም ፣ ገተርኸ ፤ ምድርን ፣ ሰንጥቀኸ ፣ ፈላሾችን ፣ አወጣኸ ።

10 ፤ ተራራዎች ፣ አንተን ፣ አይተው ፣ ተጨነቁ ፤ የውሃ ፣ ሞገድ ፣ ዐልፏል ፤ ቀላዩም ፣ ድምፁን ፣ ሰጥቷል ፣ እጁንም ፣ ወደ ፣ ላይ ፣ አንሥቷል ።

11 ፤ ፍላጻዎችኸ ፣ ከወጡበት ፣ ብርሃን ፣ የተነሣ ፣ ከሚንገገገውም ፣ ከጦርኸ ፣ ጸዳል ፣ የተነሣ ፣ ፀሐይና ፣ ጨረቃ ፣ በመኖሪያቸው ፣ ቆሙ ።

12 ፤ በምድር ፣ ላይ ፣ በመዓት ፣ ተራመድኸ ፤ አሕዛብን ፣ በቀጣ ፣ አኼድኸቸው ።

13 ፤ ሕዝብኸን ፣ ለመታደግ ፣ የቀባኸውንም ፣ ለማዳን ፣ ወጣኸ ፤ የነጢአተኛውን ፣ ቤት ፣ ራስ ፣ ቀጠቀጥኸ ፤ መሠረቱን ፣ እስከ ፣ ዐንገቱ ፣ ድረስ ፣ ገለጥኸ ።

14 ፤ የአለቃዎችን ፣ ራስ ፣ በገዛ ፣ በትራቸው ፣ ወጋኸ ፤ እኔን ፣ ይበትኑ ፣ ዘንድ ፣ እንደ ፣ ዐውሎ ፣ ነፋስ ፣ መጡ ፤ ችግረኛውን ፣ በስውር ፣ ለመዋጥ ፣ ደስታቸው ፣ ነው ።

15 ፤ ፈረሶችኸን ፣ በባሕር ፣ በብዙ ፣ ውሃዎችም ፣ ላይ ፣ አስረገጥኸ ።

16 ፤ እኔ ፣ ሰምቻለኹ ፣ ልቤም ፣ ደነገጠብኝ ፤ ከድምፁ ፣ የተነሣ ፣ ከንፈሮቼ ፣ ተንቀጠቀጡ ፤ መንቀጥቀጥ ፣ ወደ ፣ ዐጥንቶቼ ፣ ውስጥ ፣ ገባ ፤ በስፍራዬ ፣ ኾኜ ፣ ተናወጥኹ ፤ በሚያስጨንቁን ፣ ሕዝብ ፣ ላይ ፣ እስኪመጣ ፣ ድረስ ፣ የመከራን ፣ ቀን ፣ ዝም ፣ ብዬ ፣ እጠብቃለኹ ።

17 ፤ ምንም ፣ እንኳ ፣ በለስም ፣ ባታፈራ ፣ በወይንም ፣ ሐረግ ፣ ፍሬ ፣ ባይገኝ ፣ የወይራ ፣ ሥራ ፣ ቢገድድል ፣ ዕርሾችም ፣ መብልን ፣ ባይሰጡ ፣ በጎች ፣ ከበረቱ ፣ ቢጠፉ ፣ ላሞችም ፣ በጋጡ ፣ ውስጥ ፣ ባይገኙ ፣

18 ፤ እኔ ፣ ግን ፣ በእግዚአብሔር ፣ ደስ ፣ ይለኛል ፤ በመድኅኒቴ ፣ አምላክ ፣ ሐሜት ፣ አደርጋለኹ ።

19 ፤ ጌታ ፣ እግዚአብሔር ፣ ጎይሌ ፣ ነው ፤ እግሮቼን ፣ እንደ ፣ ዋላ ፣ እግሮች ፣ ያደርጋል ፤ በከፍታዎችም ፣ ላይ ፣ ያስኼደኛል ❀